

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски на Обединеното кралство.

Правни основания и основни доводи

Първото основание е изведено от твърдението, че Решение 2013/52/ЕС на Съвета е в противоречие с член 327 ДФЕС, тъй като с него се разрешава създаването на данък върху финансовите сделки („ДФС“) с екстериториално действие, при което няма да се зачитат компетентността, правата и задълженията на неучастващите държави.

Второто основание е изведено от твърдението, че Решение 2013/52/ЕС на Съвета е незаконосъобразно, тъй като с него се разрешава създаването на ДФС с екстериториално действие, за което не е налице основание в обичайното международно публично право.

Третото основание е изведено от твърдението, че Решение 2013/52/ЕС на Съвета е в противоречие с член 332 ДФЕС, тъй като с него се разрешава засилено сътрудничество в областта на ДФС, чието прилагане неизбежно ще доведе до разходи за неучастващите държави.

(¹) ОВ L 22, стр. 11.

Иск, предявен на 19 април 2013 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-211/13)

(2013/C 171/45)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Mölls и W. Roels, Bevollmächtigte)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда да постанови, че

— Федерална република Германия е нарушила задълженията си по член 63 ДФЕС, като е приела и оставила в сила разпоредби, съгласно които при налагането на данъци върху наследствата и даренията по отношение на намиращ се в Германия недвижим имот се предоставят по-малки облекчения, когато дарителят или наследодателят и приобретателят към момента на наследяването или дарението са пребивавали на територията на друга държава членка, докато облекченията са значително по-големи, когато поне едно от двете лица към този момент е пребивавало в Германия,

— да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В германското право облагането на наследствата и даренията е смекчено чрез сравнително големи данъчни облекчения, особено в случаите на наследяване и дарения между съпрузи, между родители и деца, както и между някои роднини. Тези големи данъчни облекчения се прилагат обаче, когато Германия упражнява неограничено данъчните си правомощия, докато при ограничените данъчни правомощия важи общо по-малко данъчно облекчение. Съгласно критериите, които Съдът е изложил в Решение по дело *Mattner* (¹), тази уредба не е в съответствие с член 63 ДФЕС.

(¹) Решение от 22 април 2010 г. по дело *Mattner*, C-510/08, Сборник, стр. I-3553.

Жалба, подадена на 23 април 2013 г. от Асрон ОАО, Dorogobuzh ОАО срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 7 февруари 2013 г. по дело T-235/08, Асрон ОАО и Dorogobuzh ОАО/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-215/13 P)

(2013/C 171/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Асрон ОАО, Dorogobuzh ОАО (представители: адв. Б. Евтимов, адв. Е. Боровиков, D. O'Keefe, Solicitor)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Fertilizers Europe

Искания на жалбоподателите

— да се отмени Решението на Общия съд от 7 февруари 2013 г. по дело T-235/08, Асрон ОАО и Dorogobuzh ОАО/Съвет на Европейския съюз,

— да се постанови окончателно решение по съществото на спора и да се отмени Регламент (ЕО) № 236/2008 на Съвета от 10 март 2008 година за прекратяване на частичното междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 384/96 относно антидъмпинговото мито върху вноса на амониев нитрат с произход от Русия (¹), в частта относно жалбоподателите,

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски по производството пред Съда, както и съдебните разноски по производството пред Общия съд, включително разноските на жалбоподателите пред двете инстанции,

— да се постанови встъпилата страна Fertilizers Europe да понесе направените от нея съдебни разноски по производството пред Общия съд, както и разноските си при възможно встъпване в производството пред Съда, и да понесе всички разноски на жалбоподателите, направени във връзка с нейното встъпване/встъпвания.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че Общият съд:

- е направил погрешно тълкуване на член 2, параграф 5, първа алинея, първо изречение от основния антидъмпингов регламент и следователно на съответната разпоредба на член 2.2.1.1, първа алинея от Споразумението за прилагане на член VI на общото споразумение по митата и търговията (1994), което се съдържа в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация („ADA“),
- е утвърдил неправилно правно тълкуване и нарушение на член 2, параграф 3 от основния антидъмпингов регламент и следователно на съответната разпоредба на член 2.2 ADA,
- не е направил правилна правна преценка на отношението между член 2, параграф 5, второ изречение, от една страна, и член 2 параграф 7, буква б) от основния антидъмпингов регламент, от друга страна, и в резултат на това е утвърдил неправилно правно тълкуване на съображения 3 и 4 от преамбюла на Регламент (ЕО) № 1972/2002, и следователно на член 2, параграф 5, първа алинея, второ изречение и не е осигурил съгласуваност на последното тълкуване/разпоредба с ADA.

(¹) ОВ L 75, стр. 1.

Жалба, подадена на 23 април 2013 г. от Асрон ОАО срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 7 февруари 2013 г. по дело T-118/10, Асрон ОАО/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-216/13 P)

(2013/C 171/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Асрон ОАО (представители: адв. Б. Евтимов, адв. Е. Боровиков, D. O'Keefe, Solicitor)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Fertilizers Europe

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решението на Общия съд от 7 февруари 2013 г. по дело T-118/10 Асрон ОАО/Съвет на Европейския съюз,

— да се постанови окончателно решение по съществуващото на спора и да се отмени Регламент за изпълнение на Съвета (ЕО) № 1251/2009 от 18 декември 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1911/2006 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на разтвори на урея и амониев нитрат с произход, inter alia, от Русия (¹), в частта относно жалбоподателя,

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски по производството пред Съда, както и съдебните разноски по производството пред Общия съд, включително разноските на жалбоподателя пред двете инстанции,

— да се постанови встъпилата страна Fertilizers Europe да понесе направените от нея съдебни разноски по производството пред Общия съд, както и разноските си при възможно встъпване в производството пред Съда, и да понесе всички разноски на жалбоподателя, направени във връзка с нейното встъпване/встъпвания.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Общият съд:

- е направил погрешно тълкуване на член 2, параграф 5, първа алинея първото изречение от основния антидъмпингов регламент и следователно на съответната разпоредба на член 2.2.1.1, първа алинея от Споразумението за прилагане на член VI на общото споразумение по митата и търговията (1994), което се съдържа в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация („ADA“),
- е утвърдил неправилно правно тълкуване и нарушение на член 2, параграф 3 от основния антидъмпингов регламент и следователно на съответната разпоредба на член 2.2 ADA,
- не е направил правилна правна преценка на отношението между член 2, параграф 5, второ изречение, от една страна, и член 2 параграф 7, буква б) от основния антидъмпингов регламент, от друга страна, и в резултат на това е утвърдил неправилно правно тълкуване на съображения 3 и 4 от преамбюла на Регламент (ЕО) № 1972/2002 (²) и следователно на член 2, параграф 5, първа алинея, второ изречение и не е осигурил съгласуваност на последното тълкуване/разпоредба с ADA,

— е утвърдил нарушение на член 2, параграф 6, буква в) от основния антидъмпингов регламент и явна грешка в преценката.

(¹) ОВ L 338, стр. 5.

(²) Регламент (ЕО) № 1972/2002 на Съвета от 5 ноември 2002 година за изменение на Регламент (ЕО) № 384/96 за защитата срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 305, стр. 1; Специално издание на български език, глава 11, том 30, стр. 38).